

VERSUS

**ONLINE
TIJDSCHRIFT
VOOR
FYSIOTHERAPIE**

2009

Auteur(s): R. Lulofs
Titel: Het Oog van Versus: Ik word een goeroe
Jaargang: 27
Maand: februari
Jaartal: 2009

Deze online uitgave mag, onder duidelijke bronvermelding, vrij gebruikt worden voor (para-) medische, informatieve en educatieve doeleinden en ander niet-commercieel gebruik.

Zonder kosten te downloaden van: www.versus.nl

HET *VAN VERSUS*

Fysiotherapie-gerelateerde berichten uit de media besproken en becommentarieerd.

R. Lulofs

*Ronald Lulofs
Fysiotherapeut-Manueel Therapeut
Particuliere Praktijk, Leidschendam*

Ik word een goeroe.

Elke tijd en elk vakgebied heeft zijn goeroes, de leraren wier meningen een hoog aanzien genieten. We kennen ze in de ICT en in het management zoals Bill Gates en James McKinsey. We kenden ze ook in de economie, maar daar zijn heel wat goeroes de laatste maanden gesneuveld. Ook binnen de fysiotherapie kennen we het fenomeen van de goeroe, de meester die zijn discipelen nieuwe inzichten leert. De afgelopen jaren had je bijvoorbeeld Cyriax, Cailliet of Nachemson wiens inzichten ons allen weer een stapje vooruit hebben geholpen. Al was het alleen maar om de discussie die hun mening veroorzaakte. Maar nergens is het fenomeen goeroe zo van belang als binnen de sport-medische wereld. En juist in die wereld is de paramedische goeroe elke keer weer onderwerp van gesprek.

Wie een beetje de geschiedenis heeft gevolgd op dit gebied, weet dat met name het betaalde voetbal een lange lijst van namen kent van collega fysiotherapeuten die een bepaalde periode erg in trek waren. Meestal was een bekende voetballer met goed resultaat door zo'n collega behandeld. Hij vertelde dat aan een andere geblesseerde ploeggenoot, die vervolgens ook zijn heil ging zoeken bij de desbetreffende fysiotherapeut. Vaak leidde dit tot problemen met de medische staf van de club. De daar werkende collega-fysiotherapeuten hadden dan het gevoel niet 'kundig' genoeg gevonden te worden door de voetballer in kwestie. De voetballer werd dan verboden om zich te laten behandelen door de 'externe' fysiotherapeut. Met als gevolg dat de voetballers zo'n fysiotherapeut dan gewoon in hun vrije tijd zonder toestemming van hun club bezochten.

Vele ruzies en conflicten zijn zo ontstaan. Denk aan de rellen rondom Ted Troost, de haptonoom die Ruud Gullit destijds behandelde toen deze voor het Nederlands elftal uitkwam. Veelal moest Ted praktijk houden in een accommodatie in de buurt van het hotel van het Nederlands elftal. De diverse spelers die door hem behandeld wilden worden, kwamen dan in het 'diepste geheim' bij hem langs en werden weer speelklaar gemaakt, zowel fysiek als mentaal. Troost zorgde ervoor dat de vastgelopen heupen weer soepel bewogen, vijzelde het zelfvertrouwen van de wijfelende spelers weer op door middel van praatsessies en zorgde er zo voor dat iedereen weer 'goed in zijn vel' zat. Klaar om de volgende tegenstander op te vreten. Hoe hij dat deed? Geen idee, dat is het geheim van de goeroe zullen we maar zeggen.

Na Troost is er een periode geweest dat de behandelingen van collega Richard Smith erg in trek waren bij de voetballers. Naar ik altijd heb begrepen bestonden de behandelingen uit dagenlange sessies. Zijn methode was vooral gebaseerd op het uitgebreid handmatig losmaken van spierweefsel, behandelingen met dieptewerking in combinatie met ijsbehandeling, rekprogramma's en elementen uit de yoga. Kortom een bonte verzameling therapieën. Er waren uiteraard voor- en tegenstanders van de methode Smith; zoals bij elke therapie.

Na Smith kwam de periode Dick van Toorn. Deze Rotterdamse fysiotherapeut werd en wordt door veel grote voetballers geraadpleegd. In het blad Sportweek van 5 januari j.l. stond een verhaal over de

behandeling van de Real Madrid speler Arjen Robben. Dit keer is Robben bij van Toorn terecht gekomen om zo snel mogelijk van zijn spierscheur van 6 cm in zijn kuit af te komen. Ik las dat de behandelingen bestonden uit een mengvorm van fysiotherapie en manuele therapie met daarnaast electro-acupunctuur en specifieke krachttraining op door van Toorn zelfgefabriceerde krachttoestellen.

Volgens de journalist noemen de sporters de kamer waarin de krachttoestellen staan opgesteld de 'Frankensteinkamer'. Kijk, dat werkt bij voetballers!

Veel voetballers zweren bij de aanpak van van Toorn. In het artikel las ik dat de medische staf van Real Madrid uitging van een herstelperiode van vier tot zes weken voor de spierscheur van Robben, hetgeen mij logisch in de oren klinkt, maar na enkele behandelingen van van Toorn kon Robben al na twee weken weer terug naar Spanje!

Grappig is dan het zinnetje in het artikel waarin van Toorn vertelt over het wantrouwen van de medische staf van Madrid: *"Ze lieten zelfs een scan maken, ze vertrouwden het zaakje niet. Maar die scheur zat er niet meer. Toch duurde het nog bijna vier weken voordat Robben weer werd opgesteld. Hij was op 12 november topfit, ze lieten hem pas op 7 december weer spelen. Onbegrijpelijk"*.

Tja, misschien dat de medische staf van Real Madrid geen risico wenste te nemen met Robben? Ik wil niets afdoen aan de kennis en kunde van de heer van Toorn maar is twee weken behandeling door van Toorn en vier weken opbouw bij Real Madrid samen opgeteld niet gewoon zes weken? Oftewel de tijd die voor een dergelijke spierscheuring staat? Dat lijkt mij zo, maar hou mij ten goede.

En nu is er weer de roep om een fysiotherapeut met bijzondere gave. Een aantal van de huidige internationals zoals Robin van Persie en Nigel de Jong hebben gevraagd of fysiotherapeut Leo Echteld kan terugkeren in het begeleidingsteam van de ploeg. De bondscoach van het Nederlands elftal, Bert van Marwijk, staat daar niet afwijzend tegenover. Helaas ligt nu de voorzitter van het Nederlands elftal, de heer Henk Kesler, dwars. Waarom? Waarschijnlijk omdat de medische staf in Zeist niet gelukkig met de hele gang van zaken is. Misschien werken de collega's aldaar volgens protocollen en doet collega Echteld dat niet en verklaart dat zijn succes? Geen idee. Maar in ieder geval wordt het er voor het grote publiek niet duidelijker op wat fysiotherapie nu eigenlijk is. Van transparantie is geen sprake. Sterker, doordat er continu een beetje geheimzinnig over behandelmethodes wordt gedaan hangt er een wolk van mystiek boven behandelingen en behandelaars. Zo erg zelfs dat het in het Het Parool van afgelopen zaterdag 31 januari j.l. de journalist Henk Spaan inspireerde tot de volgende uitspraak over fysiotherapie: *"Fysiotherapie is voor een deel methodologische hocus pocus en voor de rest massage en apparaten."*

Tsja, als dat het beeld is van de fysiotherapie dan zijn de diverse campagnes over wat ons vak inhoudt nog niet helemaal geslaagd. Zouden de onduidelijke en soms raadselachtige behandelmethodes van de goeroes er iets mee te maken hebben?

Want wat zou Spaan nu bedoelen met methodologische hocus pocus? Hocus pocus is volgens mij een term uit de goochelarij. Volgens Wikipedia is het een synoniem voor misleiding of bedrog. Dus zou Spaan bedoelen dat fysiotherapie niet meer inhoudt dan wat mystiek gegoochel met apparaten en massage? Die kunnen we in onze zak steken. Dus aan de fysiotherapie kleeft dan toch enigszins de zweem van list en bedrog, althans volgens Spaan. Fysiotherapie is dan verworpen tot een tovertruc.

Maar dat hebben die goeroes natuurlijk heel goed begrepen. Die hebben van hun goocheltruc een hele act gemaakt met een hoop aandacht als gevolg. Kijk, dat is nog eens vrije- markt- denken! Daar is weinig mystieks aan, dat is gewoon business.

Ik ga het vanaf nu ook anders doen. Ik ga voor het grote geld. Elke behandeling laat ik mijn patiënten beginnen met het uitspreken van de toverspreuk; "hocus pocus pilatus pas, ik wou dat mijn klacht weer over was". Ik voel het dat gaat werken. Ik ga binnenlopen, ik word een goeroe!